

سوره شمس مکی است و آن یازده آیت است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ①

وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ②

وَالنَّجْمُ إِذَا جَدَّهَا ③

وَالنَّيْلُ إِذَا يَفَّسَّهَا ④

وَالسَّيِّءُ وَمَا بَدَّهَا ⑤

وَالْأَرْضُ وَمَا طَبَّهَا ⑥

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑦

فَأَلَّهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑧

مَدَّ أَقْدَمَ مَنْ زَلَّهَا ⑨

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَلَّهَا ⑩

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ⑪

إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ⑫

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ⑬

فَكَذَّبُوهُ فَسَوْفَ يَكْفُلُونَ عَلَيْهِمْ رَيْبٌ يَوْمَ يُنْفَخُ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

قسم به خورشید و روشنی او (۱) .

و قسم بماه چون از پی آفتاب درآید^(۱)
(۲) .

و قسم بروز چون نمایان کند آفتاب را (۳) .

و قسم به شب چون ببوشاند آفتاب را (۴) .

و قسم باسماں و بناکردنِ خدااورا (۵) .

و قسم بزمین و هموار ساختنِ خدااورا (۶) .

و قسم به نفس آدمی و درست اندام نمودن
خدااورا (۷) .

پس انداخت خدا در دلش شناخت گناه
اورا و تقوای او را (۸) .

هر آئینه رستگار شد هر که پاک ساخت
نفس را (۹) .

و هر آئینه زیانکار شد هر که باسفل
السافلین برد آنرا (۱۰) .

دروغ شمردند قوم ثمود بسبب سرکشی
خود (۱۱) .

و قتیکه برخاست بدبخت ترین آن قوم
(۱۲) .

پس گفت ایشانرا پیغامبر خدا بگذارید ماده
شتریرا که آفریده است و متعرض نشوید

آب خوردنِ او را (۱۳) .

پس دروغگو شمردند پیغامبر را پس

(۱) یعنی بسبب چهاردهم .

فَسَوَّيْهَا ﴿۱۳﴾

بکشند ماده شتر را پس عقوبت فرودآوردبرایشان پروردگار ایشان بسبب معصیت ایشان پس هموار کرد عقوبت را برسرایشان^(۱) (۱۴) .
 و خدا نمی ترسد از انجام آن عقوبت (۱۵) .

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿۱۵﴾

سوره لیل مکی است و آن بیست و یک آیت است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ﴿۱﴾

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ﴿۲﴾

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿۳﴾

إِنْ سَعَيْتُمْ لَشْقَى ﴿۴﴾

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿۵﴾

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿۶﴾

فَسَيِّئِرُهُ لَلْأَيْسَى ﴿۷﴾

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ﴿۸﴾

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿۹﴾

فَسَيِّئِرُهُ لَلْأَيْسَى ﴿۱۰﴾

وَمَا يُفْقَى عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴿۱۱﴾

إِنْ عَلِمْنَا لَكُمْهُدًى ﴿۱۲﴾

وَأَنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى ﴿۱۳﴾

بنام خدای بخشاینده مهربان .
 قسم به شب چون بپوشاند (۱) .
 و قسم بروز چون ظاهر شود (۲) .
 و قسم بذاتیکه آفرید نر و ماده را (۳) .
 که هرآئینه سعی شما مختلف ست (۴) .
 پس اما هر که عطا کرد و پرهیز گاری نمود (۵) .
 و باورداشت پاداش نیک را (۶) .
 پس توفیق دهیم او را برای رسیدن به سرای آسایش (۷) .
 و اما هر که بخل کرد و خود را بی نیاز شمرد (۸) .
 و به دروغ نسبت کرد پاداش نیک را (۹) .
 پس توفیق دهیم او را برای رسیدن به سرای دشواری (۱۰) .
 و هیچ دفع نکند از وی مال او وقتیکه نگویند افتد (۱۱) .
 هرآئینه بر ما لازم ست راه نمودن او (۱۲) .
 و هرآئینه برای ماست آن جهان و این

(۱) یعنی به همه رسانید .